

Sygn. akt II Ka 423/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Aleksandry Płatek-Oleszek

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2023 r.

sprawy **D. P.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 14 marca 2023 r. sygn. akt II K 243/21

I. wyrok zmienia w ten sposób, że uniewinnia D. P. od popełnienia zarzucanego i przypisanego mu czynu;

II. stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 423/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 14 marca 2023 r. w sprawie II K 243/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny (pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego)

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----		-----	-----		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----		-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Zarzuty z apelacji obrońcy:</p> <p>I. Obraza przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 kpk poprzez dokonanie przez Sąd I instancji dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego D. P., a także zeznań świadków Y. K., B. K., A. G., S. K. oraz dokumentu w postaci zestawienia operacji na koncie oskarżonego, co skutkowało niesłusznym odmówieniem wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego D. P. w części dotyczącej kwoty 2000 zł poprzez błędne przyjęcie przez Sąd meriti, że kwota 2000 zł stanowiła środki przekazane przez pracodawcę oskarżonemu na poczet kosztów podróży (środki na wyjazd), gdy tymczasem:</p> <p>- z treści zeznań świadka Y. K. oraz wyjaśnień oskarżonego wynika, że praktyką pracodawcy było zatrzymanie części wynagrodzenia jako zabezpieczenia, aby pracownik wrócił do pracy;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

- z historii rachunku – zestawienia operacji w sierpniu 2020, czerwcu 2020, w lipcu 2020 wynika, że środki przekazywane przez pracodawcę na konto oskarżonego nie podlegały zwrotowi ani rozliczeniu

z pracodawcą co prowadzi do wniosku, że było to wynagrodzenie za pracę – saldo wpływów od pracodawcy na rachunku było dodatnie;

- pracodawca w przelewie w dniu 02 października 2020 roku oraz w innych przelewach nie wskazywał tytułu przelewu w rezultacie dowolne są ustalenia Sądu meriti że kwota 2000 zł stanowiła środki na wyjazd;

- z historii rachunku wynika, że oskarżony wydawał większość środków na zakupy niezwiązane z podróżami służbowymi o czym świadczy to, że kupował m.in. w (...), na A., wymieniał drobne kwoty w kantorach, tymczasem z rachunku bankowego nie wynika, aby oskarżony wydawał pieniądze np. na opłaty drogowe, czyli wydatki związane z podróżą;

- treść zawiadomienia o przestępstwie oraz depozycje S. K., A. G. i B. K. wskazują, że była to forma zemsty na oskarżonym, który zrezygnował z pracy nie godząc się na złe warunki zatrudnienia, co powinno prowadzić do wniosku, że ich zeznania nie są wiarygodne.

II. Błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na wynik sprawy, a polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony D. P. przywłaszczył pieniądze w kwocie 2000 zł, gdy tymczasem prawidłowa ocena materiału dowodowego powinna prowadzić do wniosku, że kwota

	<p>2000 zł wpłacona w dniu 02 października 2020 roku stanowiła zaległe wynagrodzenie oskarżonego, które było wstrzymane przez pracodawcę do czasu powrotu kierowcy z Białorusi.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Kontrola instancyjna przeprowadzona przez Sąd Okręgowy skutkowałą przychyleniem się do zarzutów podniesionych przez obrońcę oskarżonego i uznaniem apelacji jako zasadnej.</p> <p>Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że przy ocenie dowodów Sąd meriti uchybił przepisom art. 7 kpk poprzez niesłuszne uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego co do potraktowania kwoty 2000 zł otrzymanej 2 października 2020 r. od firmy (...) S.C. A. G. S. K., jako zaległego wynagrodzenia za pracę, jak również niesłusznie dał wiarę zeznaniom S. K., A. G. i B. K. na okoliczność innego sposobu rozliczania się za wykonaną pracę z D. P., co skutkowało skierowaniem na niego podejrzenia popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk. Natomiast Sąd Okręgowy uznał prawidłowość oceny zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego w części dotyczącej faktu niewywiązania się oskarżonego ze zleconego transportu, pozostawienia samochodu ciężarowego marki R. (...) wraz z naczepą na stacji paliw, powiadomienia o tym pracodawcy i opuszczenia kraju.</p> <p>Zgodnie z art. 7 kpk organy postępowania kształtują</p>		

swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Zdaniem Sądu Okręgowego, oskarżony w swoich wyjaśnieniach przedstawia swoją wersję wydarzeń w sposób spójny, logiczny, wiarygodny i korespondujący z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zestawień operacji bankowych, zeznań świadka Y. K., informacji Straży Granicznej w T., czy też w części zeznań pozostałych świadków. Zeznania wszystkich świadków i wyjaśnienia oskarżonego jednoznacznie wskazują na fakt stosowania w firmie (...) S.C. A. G. S. K. praktyki zatrzymywania kwot w wysokości 2000 zł tytułem należnego wynagrodzenia, wypłacanych pracownikom po powrocie do Polski przed podjęciem kolejnego zlecenia. Jak wskazują S. K. (k. 2, 204-205v), A. G. (k. 203v-204) i B. K. (k. 178v), oskarżony miałby zostać inaczej traktowany w tej kwestii, z uwagi na krótkotrwały okres pracy – pracę na zastępstwo innego kierowcy oraz brak na to jego zgody, a wpłata 2000 zł pełniła rolę zaliczki za pracę, której nie wykonał, gdyż nie wywiązując się z wykonania transportu pozostawił pojazd wraz z naczepą na stacji paliw i opuścił kraj. Sąd II instancji nie uznał powyższej argumentacji za wiarygodną. Zgodnie z logiką i doświadczeniem życiowym należałoby uznać, że pracownik zatrudniony na krótszy okres czasu jest pracownikiem mniej godnym zaufania by przekazywać mu chociażby w części wynagrodzenie płatne „z góry”. Zgodnie z zestawieniami

operacji bankowych na rachunku bankowym oskarżonego (k. 71-80) można zauważyć, że w miesiącach poprzedzających zdarzenie objęte niniejszym postępowaniem, oskarżony regularnie otrzymywał wpłaty od (...) S.C. A. G. S. K. bez opisu transakcji mogącego zidentyfikować je jako zaliczki na poczet przyszłego wyjazdu służbowego, jak też jednoczesny brak wydatków świadczących o ich wykorzystaniu na cele służbowe czy też o zwracaniu pracodawcy. Przytoczona argumentacja, iż przywłaszczenie kwoty 2000 zł miałyby być zemstą oskarżonego za uszkodzenie jego prywatnego samochodu znajdującego się na firmowym parkingu, czy też za obniżenie stawki dziennej spowodowanej spadkiem dochodu firmy z powodu warunków pandemicznych jest równie niewiarygodna i nie zasługuje na uwzględnienie. D. P. przedstawia natomiast w sposób wiarygodny fakt otrzymania przedmiotowych pieniędzy jako części wynagrodzenia za już wykonaną pracę, co pokrywa się ze stałą i niekwestionowaną praktyką firmy oraz wspomnianymi zestawieniami operacji bankowych. Ponadto Sąd Okręgowy zważył, iż oskarżony jest osobą niekaraną (k. 167), od 6 lat pracował w Polsce (k. 176v), a po zakończeniu pracy w firmie oskarżyciela posiłkowego podjął on pracę u innego pracodawcy (k. 175v) i ponownie przyjechał do kraju. Taki stan rzeczy nie miałby logicznego powiązania z procesem decyzyjnym o dopuszczeniu się czynu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 2000 zł oraz radia CB i oleju napędowego, będących przedmiotem zarzutów

<p>pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego opisanych w dalszej części (rubryka 3.2).</p> <p>Zważywszy na przytoczone okoliczności, należało zmienić zaskarżone orzeczenie i wydać wyrok uniewinniający.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>I. O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego w całości.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec zasadności zarzutów podniesionych przez obrońcę, wniosek apelacyjny zasługiwał na uwzględnienie.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2</p>	<p>Zarzuty z apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:</p> <p>I. Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wydanego wyroku, to jest art. 4 kpk, art. 7 kpk oraz art. 410 kpk poprzez niezastosowanie normy prawnej wynikającej z treści wskazanych przepisów i dokonanie oceny materiału dowodowego w niniejszej sprawie w sposób niezgodny z zasadami prawidłowego rozumowania, wiedzą i doświadczeniem życiowym, w szczególności zeznań B. K. i S. K., która doprowadziła w konsekwencji do pominięcia części okoliczności przy wydaniu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

wyroku świadczących na niekorzyść oskarżonego i przyjęcia przez Sąd I instancji, że oskarżony nie dokonał kradzieży radia CB marki P. o wartości 300,00 zł oraz 200 litrów paliwa – oleju napędowego na szkodę (...) S.C. A. G. S. K., podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania wyżej wymienionych świadków w sposób jednoznaczny wskazują, iż oskarżony dopuścił się kradzieży wspomnianych przedmiotów.

II. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku a mających wpływ na jego treść, polegającego na niezasadnym przyjęciu przez Sąd I instancji, że oskarżony nie dopuścił się kradzieży przedmiotów wskazanych w pkt. I, podczas gdy w rzeczywistości dokonał ich zaboru celem przywłaszczenia.

III. Rażąca niewspółmierność kary do czynu zarzuconego mu aktem oskarżenia, z pominięciem przy wymiarze kary zachowania sprawczego opisanego w pkt. I, a jednocześnie zastosowania art. 37a § 1 kk przy oczywistym braku do tego podstaw z uwagi na społeczną szkodliwość czynu zarzuconego oskarżonemu, motywację i sposób zachowania się sprawcy oraz zachowanie się po jego popełnieniu, które wskazywały na konieczność wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Sąd Okręgowy uznał zarzuty pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego za niezasadne w całości, zgadzając się przy tym z oceną dowodów przeprowadzoną przez Sąd meriti na okoliczność popełnienia czynu przez oskarżonego D. P., polegającego na kradzieży radia CB marki P. o wartości 300 zł i 200 litrów oleju napędowego na szkodę (...) S.C. A. G. S. K..

Zdaniem Sądu II instancji, Sąd Rejonowy nie pominął żadnych istotnych faktów odnoszących się do wskazanych w apelacji okoliczności. Zeznania świadków, wyjaśnienia oskarżonego oraz informacja służb granicznych w sposób na ile tylko możliwy w zaistniałej sytuacji, pozwala na ustalenie stanu faktycznego i rekonstrukcję przedmiotowych zdarzeń. Sąd I instancji, jak już wspomniano we wcześniejszej rubryce, słusznie uznał za wiarygodne depozycje świadków

i oskarżonego dotyczące faktu niewywiązania się oskarżonego ze zlecenia, pozostawienia samochodu ciężarowego wraz z naczepą na stacji paliw, powiadomienia o tym pracodawcy

i niezwłocznego opuszczenia granic Polski. W równie trafny sposób Sąd zinterpretował zeznania S. K., A. G. i B. K. i uznał je za niewiarygodne, mające obciążyć D. P. zarzutem kradzieży radia CB i oleju napędowego z baku samochodu ciężarowego, którym się poruszał.

Spornymi kwestiami jest sposób zatankowania pojazdu przed wyruszeniem na załadunek do L. oraz późniejsza weryfikacja stanu poziomu paliwa. Jak słusznie

zauważył Sąd I instancji, depozycje świadków z etapu postępowania przygotowawczego i sądowego, jak również pomiędzy nimi, różnią się i tym samym poddają w wątpliwość ich wiarygodność. Wynika z nich m.in., iż samochody przed wyruszeniem w trasę miałyby być raz tankowane „do pełna”, innym razem paliwem w ilości wystarczającej tylko do dojechania do zachodniej granicy kraju, tj. ok. 250 litrami, co w świetle całości materiału dowodowego trudne jest do jednoznacznego określenia, tym bardziej, że na rozprawie głównej B. K., który przygotowywał samochód do trasy i go zatankował zeznał, że nie pamięta jaką ilość paliwa zatankował (k. 178), natomiast na etapie postępowania przygotowawczego wskazał, że było to 400 litrów, nie określając przy tym, czy było to tankowanie „do pełna”. Na różnorodność w sposobie przygotowywania samochodu do trasy wskazują m.in. zeznania Y. K. (k. 177). Jeszcze większe nieścisłości pomiędzy prezentowanymi wersjami wydarzeń są widoczne w sposobie opisywania procesu weryfikacji ubytku paliwa po odebraniu samochodu z parkingu, które wynikają z zeznań S. K. (k. 2, 204v-205) i B. K. (k. 44, 178-178v). Jednym razem z nich wynika, że to S. K. dokonywał sprawdzenia braku paliwa poprzez przepompowanie go do drugiego zbiornika po powrocie z Holandii, innym razem, że sprawdzenia w ten sam sposób miał dokonać B. K., czy też sprawdzenie ubytku paliwa miało być zweryfikowane poprzez dotankowanie samochodu przez B. K. „do pełna” zaraz po powrocie odebrany samochodem do domu. Sąd Rejonowy również słusznie zauważył, że

oskarżony po pozostawieniu samochodu ciężarowego na parkingu, przemieszczał się jako pasażer niewielkiego gabarytowo (...), w którym niemożliwością byłoby umieszczenie pojemników z rzekomo skradzionym paliwem. Jak wynika z informacji ze Straży Granicznej w T. (k. 249), oskarżony zgłosił się do odprawy jako pasażer (...) o godzinie 12:43 razem z kierującym A. C., z którym wg wyjaśnień, oskarżony umówił się na przejazd za pośrednictwem aplikacji BlaBlaCar. Po przejściu szczegółowej kontroli pojazdu dostali oni zezwolenie na wyjazd z Polski na Białoruś. Wskazany zakres czasowy pomiędzy wyjazdem samochodem z firmy, kontaktem telefonicznym pracodawcy z oskarżonym i godziną zgłoszenia się na odprawę na przejściu granicznym, czyni zarzut kradzieży paliwa nieprawdopodobnym. Samo przepompowywanie paliwa przez oskarżonego byłoby procesem czasochłonnym i wymagającym zastosowania specjalnych urządzeń, podobnie jak pozbycie się skradzionego oleju napędowego. Na korzyść D. P. przemawia także zeznanie B. K. (k. 43v) na fakt braku jakichkolwiek widocznych na parkingu śladów kradzieży paliwa, jak np. plam w okolicy samochodu ciężarowego.

Oдноśnie zarzutu kradzieży radia CB marki P. Sąd II instancji wskazał, że złożone

w sprawie zeznania świadków i wyjaśnienia oskarżonego nie pozwalają bez dających się usunąć wątpliwości określić stan faktyczny dotyczący okoliczności kradzieży urządzenia, przychylając się tym samym do oceny dokonanej przez Sąd meriti. Zeznania S. K., A. G.

i B. K. obciążają oskarżonego, natomiast jego wyjaśnienia, jak też zeznania Y. K. (k. 177), który zeznał, że „radio CB było w tym samochodzie i jest” uwalniają go od tego zarzutu. Wyjaśnienia D. P. są także logiczne co do braku motywacji do dokonania kradzieży radia CB, które jak wynika z depozycji Y. K. i oskarżonego było niedziałające i niskiej wartości, a taki czyn niósłby ryzyko utraty wysokich zarobków. Dowody na okoliczność kradzieży niniejszego urządzenia opierają się tylko na przeciwstawnych zeznaniach i rodzą wątpliwości, których nie da się usunąć, co uzasadnia zastosowanie przepisów art. 5 kpk i rozstrzygnięcie ich na korzyść oskarżonego.

Ostatnim z zarzutów skarżącego był zarzut rażącej niewspółmierności kary do czynu zarzuconego D. P. aktem oskarżenia. Ze względu na zasadność apelacji obrońcy, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił oskarżonego od całości zarzutu, co uczyniło rozważanie zarzutu odnośnie kary bezprzedmiotowym.

Wniosek

I. O zmianę opisu czynu przypisanego oskarżonemu poprzez przyjęcie, że oskarżony w dniu 2 października 2020 roku w bliżej nieustalonym miejscu ze skutkiem w S., pow. (...), woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 200 litrów oleju napędowego, radia CB m-ki P., pieniędzy w kwocie 2000 zł o łącznej wartości strat 3100 zł na szkodę (...) S.C. S. K. – to jest o czyn z art. 278 § 1 kk.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>II. O wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniu jej wykonania w wymiarze, który Sąd odwoławczy uzna za stosowne.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec niezasadności zarzutów podniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zmiana zaskarżonego wyroku w całości – uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego i przypisanego mu czynu.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wskazano w rubryce 3.1.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk z uwagi na uniewinnienie oskarżonego w sprawie z oskarżenia publicznego, wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w całości	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Wyrok w całości

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana